

הוא בעצם חשב שיפגוש את מר שמואלי, ואז יקרא לכלב שמואלי. או אולי יפגוש את השכנה שלו, גברת בבלי, אז יקרא לכלב בבלי.

אבל כשיצא מהבית, הדבר הראשון שראה היא פרה, שברחה מהמרעה והגיעה לרחוב. לכן לא הייתה לו ברירה אלא לקרוא לכלב "פרה".

*

למחרת יצא מאיר לטיול עם הכלב שלו. הוא פגש בשכן שהעיר לו "לכלב שלך אין תווית רשיון".

רשיון? מאיר לא הבין תחילה על מה מדובר, עד שהשכן הסביר לו כי עבור הכלב הוא חייב לשלם מס. לכן מאיר הלך עם הכלב לעירייה כדי לקבל שם רשיון ותווית לכלב שלו. שם שאלו אותו איך קוראים לכלב.

"פרה" ענה מאיר.

"בשביל פרה אין צורך מרשיון ותווית" נאמר לו "אבל אם תרצה למכור חלב תצטרך לפנות למשרד החקלאות."

"לא, לא" אמר מאיר "לא ארצה למכור חלב כלבים."

על כלב ששמו פרה

י.מרקל

מר מאיר הוא איש עקרונות. כאשר הוא מחליט דבר מה, הוא עומד על כך, גם אם זה מאוד לא נוח.

אינני יודע מי נתן למר מאיר כלב במתנה. הוא בוודאי התכוון לטוב, אך גרם למאיר כאב ראש רב. כי מאיר לא ידע איך לקרוא לכלב החדש שלו. הוא חיפש שמות שונים, אבל אף אחד מהם לא נראה לו. בסוף אמר "למה לי לשבור את הראש. אצא לרחוב ואקרא לכלב בשם של הדבר הראשון שאפגוש."

*

משם הלך מאיר לחנות בה מוכרים מזון לחיות כדי לקנות אוכל לכלב "פרה" שלו. "אתה מתכוון לאוכל בשביל פרה?" שאל המוכר, ומכר לו חבילת חציר.

מאיר השתומם מאוד, אבל חשב "בחנות מזון החיות יודעים הכי טוב מה אוהב לאכול כלב". למחרת ראה מאיר שהכלב לא אכל כלל מהחציר, לעומת זאת על החציר שכבו שלושה גורים, שתי נקבות וזכר אחד. מאיר לא ידע כלל שהכלב שלו היא בעצם כלבה מעוברת, שהמליטה בלילה. עכשיו נאלץ מאיר לשבור לו את הראש איך לקרוא לגורים. "אקרא להם כפי שקראתי לאמם" חשב "את הראשונה אקרא 'חלב פרה', השניה 'עוגת פרה' והשליש 'זנב פרה'".

*

כעבור כמה שבועות ביקר אצל מאיר זוג חברים. הם לנו אצלו ובלילה שמעו רעשים מוזרים.

למחרת שאל האורח "שמעתי בלילה מין 'טפ-טפ-טפ על המדרגות. מה זה יכול היה להיות?"

"הו" ענה מאיר "זה רק חלב פרה שרצה במעלה המדרגות."

והאורחת שאלה "שמעתי יללות ומכה, כאילו שק כבד נפל על הארץ. מה זה היה?"

"שום דבר מיוחד" עינה מאיר זה רק עוגת פרה גלשה מהארון ונפלה ישר למיטה שלי."

"אבל לקראת בוקר שמענו משהו כמו כלי חרסינה נשברים" שאל שוב האורח "מה זה היה?"

"אא" ענה מאיר "זו זנב פרה שלי. הוא רדף אחרי חתול שנכנס דרך חלון המטבח ובהזדמנות הפיל צלחות על הרצפה."

אינני יודע איך האורחים התייחסו להסברים של מאיר, אבל הם כבר לא ביקרו יותר אצלו.

*

לילדי שכנים של מאיר נודע על גורי הכלבים ובאו לשחק אתם.

ילדה אחת לקחה את עוגת פרה על ידיה וליטפה אותה, ואז שאלה איך קוראים לגור. אבל כששמעה את השם, קראה מבוהלת "פויה!" וזרקה אותה מהר.

האח הקטן שלה דרך במקרה על זנבה של חלב פרה. הגור ילל וברח מהר והילד רץ אחריו וזרק אבן עליו.

והילד הגדול שיחק עם זנב פרה, אבל כששמע את שמו קשר לו פחית לזנב. זנב פרה נבהל וניסה לברוח עם הפחית אחריו.

זה הרגיז את פרה האמא והיא נבחה על הילדים. מאיר לא יכול היה להרשות לעצמו מהומה כזו. הוא הלך להורי הילדים והתלונן.

להורי ילדה אמר "היא לקחה את עוגת פרה על ידיה, אבל אחר כך זרקה אותה על הרצפה." ההורים לא הבינו כלום.

להורי הילד הקטן אמר "הילד שלכם דרך על חלב פרה שלי ואחר כך זרק עליה אבן."

ולהורי הילד הגדול אמר "הילד שלכם קשר פחית לזנב של זנב פרה וזה מאוד אכזרי."

הורי הילד חשבו שמאיר השתגע וזרקו אותו מהבית.

*

למחרת יצא מאיר עם הכלבים שלו לטיול. איש שטייל בסביבה הביט על הכלבים ואמר "כמה חמודים אלה. איך קוראים להם?"

ומאיר ענה "הזקנה שמה פרה והגורים הם חלב פרה, עוגת פרה וזנב פרה."

"איזו שטות" קרא האיש "הרי אי אפשר לקרוא פרה לכלב!"

מאיר התרגז "מה איכפת לך איך אני קורא לכלבים שלי!"

הגורים הרגישו שהמטייל רב עם מאיר והתחילו לנבוח עליו. האיש נבהל והתחיל לברוח, אבל הכלבים רצו אחריו ואחד נשך לו ברגל.

האיש הלך למשטרה כדי להתלונן על מאיר והראה להם את הנשיכה.

"מה בדיוק קרה?" שאלו אותו בתחנת המשטרה.

"בא מולי איש שטען כי הכלב שלו הוא פרה.

אמרתי לו שזו שטות! אבל הוא הסיט עלי את

הכלבים. בעטתי בעוגת פרה וברחתי אבל חלב
פרה רצה אחרי וזנב הפרה נשך לי ברגל."
מה יכלו לגיד לו השוטרים?
הם אמרו שהפעם עוד יתנו לו ללכת חופשי וזרקו
אותו מהתחנה. אבל הזהירו שלא יחזור אליהם עם
שטויות כאלה!

*

אינני יודע מה עוד קרה למאיר עם הכלבים שלו,
בעלי שמות מוזרים כאלה. אבל אתם יכולים לתאר
לכם את ההמשך.
בכל אופן הכלבים הם עדיין אצלו והוא מסרב
לשנות את השמות שלהם.